

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214946
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2217214946.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ I. E., F.. XX.XX.XXXX, T. E. XXX/XX, C. J., X/ S. Š., F.. XX.XX.XXXX, T. Z. C. J., o zaplatenie 33.140,74 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 33.140,74 € spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 1.884,27 €, úrokmi z omeškania vo výške 29,29 €, úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne: zo sumy 33.371,75 € od 24.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 33.304,68 € od 27.08.2014 do 29.09.2014, zo sumy 33.222,71 € od 30.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 33.140,74 € od 29.10.2014 do zaplatenia, a úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.884,27 € od 24.08.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi s a p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazá žalovaných k zaplateniu istiny vo výške 33.140,74 € spoločne a nerozdielne spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Československá obchodná banka, a.s.) na základe úverovej zmluvy zo dňa 27.12.2002 poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo forme hypotekárneho úveru vo výške 42.346,10 €, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaných s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ na základe oznámenia zo dňa 05.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.08.2014 a zároveň vyzval žalovaných na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaní od poskytnutia úveru zaplatili celkovo sumu 37.087,62 € (z toho bola započítaná na istinu suma 9.205,36 €), pričom počas konania už neuskutočnili žiadne ďalšie úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovaným nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 33.140,74 €, zmluvné úroky a úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 23.08.2014 v celkovej výške 1.884,27 € + 29,29 €, riadne úroky vo výške 8 % ročne a úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 33.371,75 € od 24.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 33.304,68 € od 27.08.2014 do 29.09.2014, zo sumy 33.222,71 € od 30.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 33.140,74 € od 29.10.2014 do zaplatenia, a úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.884,27 € od 24.08.2014 do zaplatenia.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadrili v lehote 15 dní, súd doručil žalovaným do vlastných rúk dňa 04.07.2019, resp. postupom podľa § 116 ods. 2 / § 106 ods. 3 C. s. p. zverejnením oznámenia dňa 02.07.2019. Žalovaní sa však k žalobe s prílohami písomne nevyjadrili a uplatnený nárok žalobcu nijako nespороvali.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti nijakým spôsobom neospravedlnených žalovaných, ktorí nepožiadali o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-56, prílohy žaloby: zmluva o úvere z 27.12.2002 s dodatkom č. 1 z 06.02.2008, zmluva o zriadení záložného práva nehnuteľnosti z 27.12.2002, oznámenie o zosplatení úveru a posledná výzva na úhradu pohľadávky s obáľkami vrátených zásielok, oznámenie o začatí výkonu záložného práva 2x s doručenkou, výpis z úverového účtu, návrh na zmenu žalobcu s prílohami č.l. 42-56, vyjadrenie žalobcu zo 04.11.2019 č.l. 116-119, vyjadrenie žalobcu z 10.02.2020 s prílohami č.l. 141-164) a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Československá obchodná banka, a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaní ako dlžníci nekonali v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný veriteľ a žalovaní dňa 27.12.2002 uzavreli úverovú zmluvu č. T. spolu s dodatkom č. 1 k tejto zmluve z 06.02.2008, ktorou bol žalovaným poskytnutý hypotekárny úver vo výške 42.346,10 € s ročnou úrokovou sadzbou 8,45 % (podľa dodatku č. 1 6,66 %), s konečnou splatnosťou 23.02.2028 a s výškou splátok cca 346 € (podľa dodatku č. 1 302,16 €). V súlade s článkom X úverovej zmluvy vyhlásil žalobca pre neplatenie dohodnutých splátok zo strany žalovaných riadne a včas mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.08.2014, čím vznikla žalovaným povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru vo výške 35.293,03 €. Žalovaní od poskytnutia úveru zaplatili celkovo sumu 37.087,62 € (z toho bola započítaná na istinu suma 9.205,36 €), pričom počas konania už neuskutočnili žiadne ďalšie úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovaným nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 33.140,74 €, zmluvné úroky a úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 23.08.2014 v celkovej výške 1.884,27 € + 29,29 €, riadne úroky vo výške 8 % ročne a úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 33.371,75 € od 24.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 33.304,68 € od 27.08.2014 do 29.09.2014, zo sumy 33.222,71 € od 30.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 33.140,74 € od 29.10.2014 do zaplatenia, a úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.884,27 € od 24.08.2014 do zaplatenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 10-364/2017 zo dňa 12.09.2017 vrátane prílohy č. 1, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovaným ako dlžníkom, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní zmena žalobcu na EOS KSI Slovensko, s.r.o. uznesením č.k. 17Csp/118/2017-79 zo dňa 05.12.2018. V dôsledku tohto mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaní uzavreli predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľia. Žalobca sa tak domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaní ho neprijímali na takéto účely, spĺňajú tieto strany definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 27.12.2002 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú predovšetkým ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej aj ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nesporeval po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie sumy 33.140,74 € spolu s vyčíslenými úrokmi a úrokmi z omeškania vzniknutými do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (23.08.2014) v celkovej výške 1.884,27 € + 29,29 €, (viď podanie žalobcu z 10.02.2020 z č.l. 141 a nasl.) a s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 33.371,75 € od 24.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 33.304,68 € od 27.08.2014 do 29.09.2014, zo sumy 33.222,71 € od 30.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 33.140,74 € od 29.10.2014 do zaplatenia, a zo sumy 1.884,27 € od 24.08.2014 do zaplatenia, bola podaná dôvodne. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok (ktoré vyplýva z prehľadu splátok a úhrad) v súlade s úverovou zmluvou (článok X zmluvy), ako aj zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva z 18.06.2014 (č.l. 26-29 spisu) predčasne zosplatený ku dňu 23.08.2014, čím vznikla žalovaným povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru. Predchádzajúca výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj jej doručenie (zaslanie) žalovaným a takisto doručenie (zaslanie) oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaným neboli v konaní zo strany žalovaných nijakým spôsobom spochybnované a popierané, preto súd tieto skutočnosti považoval za nesporné podľa § 151 ods. 1 C.s.p. Žalovaní od

poskytnutia úveru zaplatili celkovo sumu 37.087,62 € (z toho bola započítaná na istinu suma 9.205,36 €), pričom počas konania už neuskutočnili žiadne ďalšie úhrady. Na základe uvedeného súd žalobe v časti nesplatennej istiny 33.140,74 € (42.346,10 - 9.205,36) s prislúchajúcim príslušenstvom vzniknutým do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (23.08.2014) v celkovej výške 1.884,27 € + 29,29 € tak ako je uvedené vo výroku I a bližšie popísané v tomto odseku odôvodnenia ako dôvodnej vyhovel, pretože na vrátenie peňazí z úveru spolu s úrokmi vznikol žalobcovi nárok na základe príslušných zmluvných, ako aj citovaných zákonných ustanovení o zmluve o úvere. Súd zároveň zaviazal žalovaných aj k zaplateniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 8,15 % ročne z dlžných súm zohľadňujúc jednotlivé platby žalovaných vykonané pred podaním žaloby, keďže sa žalovaní s plnením svojho záväzku nepochybne dostali do omeškania, a to od 24.08.2014 (deň po predčasnom zosplatnení úveru) až do zaplatenia. Vzhľadom na to, že žalovaní 1/ a 2/ sú solidárnymi dlžníkmi, súd ich zaviazal na uvedené plnenie spoločne a nerozdielne (všetko spolu výrok I).

6. Pokiaľ ide o uplatnené riadne úroky vo výške 8 % ročne zo sumy 33.371,75 € od 24.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 33.304,68 € od 27.08.2014 do 29.09.2014, zo sumy 33.222,71 € od 30.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 33.140,74 € od 29.10.2014 do zaplatenia, súd tento nárok nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol (výrok II), pretože podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa poprelí účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

7. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I) zamietol (výrok II). Žalobcovi bola pritom poskytnutá tak na pojednávaní, ako aj pre ním

formou odpovede na výzvu súdu poskytnutá primeraná možnosť ako aj časový priestor, aby sa mohol v dostatočnom rozsahu vyjadriť k sporným skutkovým a právnym otázkam, k predbežnému právnemu posúdeniu veci súdom (aj) podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj k celému predmetu konania.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % (v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).